

skrift behøves. Paa den anden Side vil det maaske medføre det Gode, at de Sikkerhedsøgsmaal, som ellers kunde mangfoldiggjøres, ville indskrænktes saaledes, at den Betænkelse, som den vide Afgang til at anlægge disse mange Søgmaal ellers kunde afføde, ikke vil affødes. I Genhold til disse Overveielser har Udvalget troet at kunne flaa sig til No ved Forslaget, som det foreligger, og har i Genhold dertil undladt at stille Ændringsforslag. Jeg skal saaledes til Slutning paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale Forslaget med de stillede Ændringer til det høie Things velvillige Bedtagelse.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal ligeledes anbefale de to Ændringsforslag til det øvede Thing. Hvad det sidste af dem angaar, er det kun en ligefrem Konsekvens af, at Gæstereksbehandling er bleven indført som Regel i alle Beryelsager. — Hvad det første Forslag angaar, skal jeg bemærke, at i mine Dine taler foruden de Betragtninger, som forrige Gang bleve fremhævede her, særlig det for Ændringsforslaget, at det norske Lovforslag paalægger Dommeren at mægle Forlig, og det er et Punkt, paa hvilket der i mine Tanker ikke er nogen fornødig Grund til, at der skal være nogen Forskjel mellem de to Rigers Lovgivning. Kun det maatte man drage Omfjerg for, at man ikke kom ind paa den Nødvendighed at maatte belægge Indstævnte i Beryelsager, naar han udeblev, med Mulkt for unødigt Trætte og dømme ham til at betale Processens Omkostninger. Det Resultat vilde kunne fremkomme, dersom man uden videre foreskrev, at Dommeren skulde mægle Forlig, som i andre Gæstefager, og ikke videre. Men det udelukkes derved, at Ændringsforslaget lyder saaledes, at Forpligtelsen til at mægle Forlig kun paahviler Dommeren, naar Parterne møde. Deraf følger altsaa, at naar Indstævnte udebliver, bortfalder Forpligtelsen og dermed ogsaa Spørgsmaalet om at dømme ham Mulkt for unødigt Trætte og at paalægge ham Processens Omkostninger. Det Andet, som det gjælder om at undgaa, er, at der skulde i disse Sager kunne anvendes den Myndighed, som Forligslovgivningen giver Forligsmægleren til at afsætte Sagen i en vis Tid, i 8 Dage endog saa uden Parternes Samtykke. Denne Myndigheds Anvendelse i Sager af den Bestaaenhed som Beryelsager vilde ikke være paa sin Plads; men ogsaa dette er udelukket derved, at Ændringsforslaget lyder paa, at der ikke maa foranlediges noget Ophold af Sagen ved Forligsmæglingen. Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at det er tilraadeligt at vedtage begge de foreslaaede Ændringer.

Da ikke flere begjærede Ordet sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Ændringsforslag under Nr. 1 af Udvalget:

§ 2 sættes istedetfor sidste Stykke:

„Naar begge Parter møde, har Dommeren at mægle Forlig mellem dem paa samme Maade som i andre Gæstereksager; dog at Sagen ikke af den Grund opholdes ved nogen Udsættelse.“
vedtoges enstemmig med 42 St.

Ændringsforslag under Nr. 2 af Samme:

§ 4, Linie 6, udgaa Ordene „Kontraflage og“.

vedtoges enstemmig med 42 St.

Sagen i sin Helhed fattes derpaa under Forhandling.

Ingen begjærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 42 St.

Formanden: Lovforslaget gaar nu til Folkethinget for at fremmes der.

Sæmed er Dagsordenen udtømt.

Forinden jeg angiver Dagsordenen for næste Møde, nævner jeg, at jeg fra den 1ste Landsthingsmand for 9de Kreds (N. Rasmussen) har modtaget et til Rigsdagen stilet Andragende fra en Del Beboere af Ostjylland betræffende det i Folkethinget indbragte Lovforslag om Salg til Staten af den saakaldte østjydske Jernbane med Annodning om, at Exemplarer af dette Andragende, som foreligger trykt, maa blive omdelte til Medlemmerne, hvilket vil ske.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1½, og Dagsordenen vil da være:

Første Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1880 til 31te Mars 1881.

Mødet hævet Kl. 2 10 M.